

PBL-oppgave 6. semester

Semesteruke: 4

PBL-oppgave: "Man tør ikke gå til tannlege". Ark 1

Anne Haugen har vært din pasient flere år. Hun har nå bra tannforhold og er svært godt fornøyd med behandling hun har fått hos deg. Også denne gang ser det bra ut. Før hun skal gå spør hun om du også kan hjelpe hennes gamle far. Han er 74 år, har de fleste av sine egne tenner, men har nå fått flere tannhalshull som iser og plager sterkt. Han er imidlertid så redd for smerte ved tannbehandling at han tør ikke gå til tannlege. Hun forteller at han er litt skrøpelig, men bruker bare ett medikament, Inderal mot høyt blodtrykk. Hun nærmest bønnfaller deg om å hjelpe ham, fordi han nå plages så sterkt.

6. semester, uke 4

Pbl-oppgave: "Han tør ikke gå til tannlege". Ark 2

Fordi faren nekter å bli med til tannlegekontoret, blir Anne Haugen og tannlegen enige om å møte faren hjemme hos henne. Dette godtar Haugen motstrebende, men er skeptisk da dere møtes. Det hjelper da det viser seg at han og tannlegen har felles interesser. Faren har vært fotograf og fotografering er tannlegens store hobby.

Etter hvert kommer samtalen inn på tannplagene, og Haugen forteller om sine smertefulle opplevelser hos tannleger: Særlig den tannlegen han var hos for 6 år siden var en sadist. Selv om tannlegen måtte se at han hadde det forferdelig vondt, ble boringen ubønnhørlig fullført, mens han ble nesten kvalt av vann og spytt. Haugen bestemte seg da for heller å få trukket resten av tennene i narkose på sykehus, enn å skulle oppleve noe slikt en gang til. Bare tanken på et tannlegekontor gjør ham nå kvalm og uvel, og han mener at ingen tannlege vil klare å behandle ham.

Med god hjelp fra datteren lar imidlertid Haugen seg overtale til å forsøke hos hennes tannlege, og sammen blir dere enige om opplegg og forholdsregler. Under anamnesen forteller Haugen at blodtrykket, som regelmessig kontrolleres av hans lege, har stabilisert seg på ca. 140/85. Ellers intet spesielt i anamnesen.

Tannlegen forteller at behandlingen skal gjøres så fri for smerte og ubehag som mulig og forklarer hvordan Haugen vil få kontroll over behandlingssituasjonen. Det høres bra ut, sier Haugen, men antyder at han likevel vil ta et par konjakk som angstfordriver før behandlingen. Dere blir enige om å heller to et beroligende legemiddel.

En time før oppmøtet hos tannlegen tar Haugen en tablett med 0,5 mg flunitrazepam. Kjøres og følges av datteren. Både etter eget utsagn, og etter hva datteren og tannlegen observerer, er han fortsatt temmelig nervøs og lite medikamentpåvirket. Han lar seg imidlertid undersøke. To tannhalskaviteter må fylles, mens det tas sikte på å reversere de øvrige begynnende tannhalslesjonene med fluoridbehandling og optimalisert munnhygiene. Haugen gruer for neste gang, men er ellers fornøyd da de forlater tannlegen. Neste dag ringer datteren og forteller at han også resten av behandlingsdagen var nærmest upåvirket av medikamentet.

En time før neste oppmøte gis han 1,0 mg flunitrazepam. Denne gang blir han avslappet og rolig. Han får lokalanestesi med Citanest-Octapressin®, etter først å ha blitt overflateanestetisert med Topical . 44 og 45 lar seg greitt preparere og fylle (glassionomerset). Behandlingen skjer i halvoppreist stilling. Deretter appliseres Duraphat på de øvrige demineraliseringene. Han la seg til å sove da de kom hjem og er fornøyd med behandlingen han fikk.

Ny time avtales for puss, instruksjon om munnhygiene og bruk av fluor. Til dette oppmøtet blir dere enige om at det ikke er nødvendig med premedikasjon.

(Forfatter: Per Løkken)